

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) เพื่อศึกษาความเครียด และการปรับตัวในการของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในจังหวัดสงขลาศึกษา เปรียบเทียบความเครียดและการปรับตัวของพยาบาลวิชาชีพจังหวัดสงขลาจำแนกตาม ตำแหน่งงาน แผนกที่ปฏิบัติงาน ประสบการณ์ในการทำงาน และรายได้ต่อเดือน และ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเครียดและการปรับตัวของพยาบาลวิชาชีพในจังหวัด สงขลา

กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลวิชาชีพในจังหวัดสงขลาใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (simple random sampling) จำนวน 350 คน

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็น แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความเครียดในการทำงาน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87 และส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามการปรับตัว มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ติดต่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผ่านหัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาลของโรงพยาบาลกลุ่มตัวอย่างแต่ละแห่งและดำเนินการ เก็บข้อมูลด้วยตนเองบางส่วนและส่งแบบสอบถาม จำนวน 350 ชุด ได้แบบสอบถามที่ สมบูรณ์ครบ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows สถิติที่ใช้ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ ค่า t การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การหาค่าสหสัมพันธ์ แบบ Pearson และ การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้ Scheffé post hoc comparison

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า พยาบาลวิชาชีพ ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานอยู่ในตำแหน่งระดับปฏิบัติการคิดเป็นร้อยละ 87.7 แผนกที่ปฏิบัติงานเป็นแผนกผู้ป่วยในคิดเป็นร้อยละ 41.1 ประสบการณ์ในการทำงานจะเป็นผู้ที่ มีประสบการณ์ในการทำงาน 11 ปีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 38.9 และมีรายได้ต่อเดือน 20,001-25,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 29.1

2. ระดับความเครียดของพยาบาลวิชาชีพในจังหวัดสงขลา

ผลการวิจัยระดับความเครียดของพยาบาลวิชาชีพในจังหวัดสงขลาโดย ภาพรวมความเครียดอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.03 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและ รายข้อพบว่า พยาบาลวิชาชีพมีความเครียดด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$) โดยเฉพาะข้อที่ภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันต้องระมัดระวังในการใช้จ่ายมากขึ้นมีความเครียดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$) และรองลงมาคือ ต้องพัฒนาความรู้ให้ทันกับ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทางการแพทย์มีความเครียด ($\bar{X} = 3.59$) ส่วนความเครียด ด้านองค์กรพบว่า พยาบาลวิชาชีพมีความเครียดด้านองค์กรอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.91$) โดยเฉพาะข้อที่หัวหน้าไม่เป็นที่พึ่งเมื่อมีปัญหาที่มีความเครียดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.99$) และรองลงมาคือ ใช้เวลานานในการดูแลผู้ป่วยมีความเครียด ($\bar{X} = 2.98$)

3. การปรับตัวของพยาบาลวิชาชีพในจังหวัดสงขลา

ผลการวิจัยการปรับตัวของพยาบาลวิชาชีพในจังหวัดสงขลาโดยภาพรวมมี การปรับตัวอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.27 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พยาบาล วิชาชีพมีการปรับตัวด้านร่างกายอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.93$) ส่วนด้านที่มี การปรับตัวในการทำงานมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยได้แก่ ด้านความสัมพันธ์พึงพาระหว่าง กัน ($\bar{X} = 2.24$) ด้านอัตมโนทัศน์ ($\bar{X} = 2.10$) และด้านบทบาทหน้าที่ ($\bar{X} = 1.80$)

3.1 การปรับตัวในการทำงานด้านร่างกายมีการปรับตัวอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.93$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ไม่มีเวลาออกกำลังกายร่วมกับเพื่อน ๆ

เนื่องจากเวลาทำงานที่ไม่ตรงกันมีการปรับตัวสูงสุด ($\bar{X} = 3.34$) รองลงมาคือ การทำงานทำให้ฉันรู้สึกเหนื่อยและอ่อนล้าจากการทำงาน ($\bar{X} = 3.25$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ฉันนอนไม่หลับเนื่องจากกังวลเรื่องการทำงาน ($\bar{X} = 2.57$)

3.2 การปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์มีการปรับตัวอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.10$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความเบื่อหน่ายท้อแท้ไม่อยากขึ้นเวรปฏิบัติงานมีการปรับตัวสูงสุด ($\bar{X} = 2.38$) รองลงมาคือ อับอายที่ต้องถูกตำหนิ ($\bar{X} = 2.19$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ฉันมีความอึดใจในการที่ได้ให้การช่วยเหลือผู้ป่วย ($\bar{X} = 1.94$)

3.3 การปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่มีการปรับตัวอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ไม่สามารถจะเป็นที่ปรึกษาของใครได้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 1.95$) รองลงคือ มีความสามารถไม่มากพอที่จะให้การช่วยเหลือผู้ป่วย ($\bar{X} = 1.88$) ส่วนข้อที่มีการปรับตัวน้อยที่สุดคือ ให้การช่วยเหลือผู้ป่วยตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ($\bar{X} = 1.65$)

3.4 การปรับตัวในด้านความสัมพันธ์พึงพาระหว่างกันมีการปรับตัวอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.24$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เมื่อมีปัญหาเรื่องการพยาบาลจะถามพยาบาลรุ่นพี่ มีการปรับตัวอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.59$) รองลงมาคือ มีความลำบากใจในการมอบหมายงานให้กับผู้ช่วยพยาบาลที่มีอาวุโส ($\bar{X} = 2.45$) ส่วนข้อที่ไม่กล้าขอความช่วยเหลือจากพยาบาลรุ่นพี่แม้จะเป็นเรื่องที่จำเป็นมีการปรับตัวอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.62$)

4. การเปรียบเทียบความเครียดในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ จังหวัดสงขลา

4.1 พยาบาลวิชาชีพที่มีตำแหน่งการปฏิบัติงานต่างกันมีความเครียดในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านองค์กรไม่แตกต่างกัน

4.2 พยาบาลวิชาชีพที่มีแผนกปฏิบัติงานต่างกันมีความเครียดในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านองค์กรไม่แตกต่างกัน

4.3 พยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความเครียดในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านองค์กรไม่แตกต่างกัน

4.4 พยาบาลวิชาชีพที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความเครียดในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านองค์กรไม่แตกต่างกัน ส่วนความเครียดในด้านสิ่งแวดล้อมมีความ-

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยด้านด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีรายได้ต่อเดือน 10,000-15,000 บาท มีความเครียดน้อยกว่าพยาบาลวิชาชีพที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001-20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. เปรียบเทียบการปรับตัวในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ จังหวัดสงขลา

5.1 พยาบาลวิชาชีพที่มีตำแหน่งงานต่างกันมีการปรับตัวในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ด้านร่างกาย ด้านอึดทนโน้ทนัย ด้านบทบาทหน้าที่ ด้านความสัมพันธ์พึงพาระหว่างกันไม่แตกต่างกัน

5.2 พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานแผนกที่ต่างกันมีการปรับตัวในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านอึดทนโน้ทนัย ด้านบทบาทหน้าที่ และด้านความสัมพันธ์พึงพาระหว่างกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

5.2.1 ด้านร่างกาย พบว่า พยาบาลวิชาชีพแผนกผู้ป่วยนอกมีการปรับตัวน้อยกว่าพยาบาลวิชาชีพแผนกผู้ป่วยในอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.2 ด้านอึดทนโน้ทนัย พบว่า พยาบาลแผนกผู้ป่วยนอก และพยาบาลแผนกผู้ป่วยใน มีการปรับตัวด้านอึดทนโน้ทนัยน้อยกว่าพยาบาลแผนกหออภิบาล

5.2.3 ด้านบทบาทหน้าที่ พบว่า พยาบาลวิชาชีพแผนกผู้ป่วยนอก และพยาบาลวิชาชีพแผนกผู้ป่วยใน มีการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่น้อยกว่าพยาบาลวิชาชีพแผนกหออภิบาลผู้ป่วยหนัก ส่วนพยาบาลวิชาชีพแผนกผู้ป่วยนอก แผนกผู้ป่วยใน และแผนกเฉพาะทางมีการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่น้อยกว่าพยาบาลวิชาชีพแผนกห้องฉุกเฉินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.4 ด้านความสัมพันธ์พึงพาระหว่างกัน พบว่า พยาบาลวิชาชีพแผนกผู้ป่วยนอก และแผนกผู้ป่วยใน มีการปรับตัวด้านความสัมพันธ์พึงพาระหว่างกันน้อยกว่าพยาบาลวิชาชีพแผนกหออภิบาลผู้ป่วยหนัก ส่วนพยาบาลวิชาชีพหออภิบาลผู้ป่วยหนักมีการปรับตัวด้านความสัมพันธ์พึงพาระหว่างกันมากกว่าพยาบาลวิชาชีพแผนกห้องฉุกเฉิน ส่วนพยาบาลวิชาชีพแผนกผู้ป่วยนอกและแผนกผู้ป่วยในมีการปรับตัวน้อยกว่าพยาบาลวิชาชีพแผนกเฉพาะ และพยาบาลวิชาชีพแผนกหออภิบาลผู้ป่วยหนักมีการปรับตัวมากกว่าพยาบาลวิชาชีพแผนกห้องฉุกเฉิน ส่วนพยาบาลวิชาชีพแผนกผู้ป่วยในมีการปรับตัวน้อยกว่าพยาบาลวิชาชีพแผนกห้องฉุกเฉิน อย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05

พยาบาลวิชาชีพแผนกผู้ป่วยนอก และแผนกผู้ป่วยในมีการปรับตัวด้านรวมทุกด้านน้อยกว่าพยาบาลวิชาชีพแผนกหออภิบาลผู้ป่วยหนัก ส่วนพยาบาลวิชาชีพหออภิบาลผู้ป่วยหนักมีการปรับตัวด้านความสัมพันธ์พึงพาระหว่างกันมากกว่าพยาบาลวิชาชีพแผนกเฉพาะทาง พยาบาลวิชาชีพแผนกผู้ป่วยนอกมีการปรับตัวในการทำงานน้อยกว่าพยาบาลวิชาชีพแผนกห้องฉุกเฉิน และพยาบาลวิชาชีพแผนกหออภิบาลผู้ป่วยหนักมีการปรับตัวในการทำงานมากกว่าพยาบาลวิชาชีพแผนกห้องฉุกเฉิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3 ประสิทธิภาพการทำงาน พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีประสิทธิภาพการทำงานต่างกันมีการปรับตัวในด้านภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านอัธยาศัยไมตรี และด้านบทบาทหน้าที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความสัมพันธ์พึงพาระหว่างกันมีการปรับตัวไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ในแต่ละด้านเป็นดังนี้

5.3.1 ด้านร่างกาย พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีประสิทธิภาพการทำงาน 5 ปีลงมา มีการปรับตัวด้านร่างกายมากกว่าประสิทธิภาพการทำงาน 11 ปีขึ้นไป ส่วนพยาบาลวิชาชีพที่มีประสิทธิภาพการทำงาน 6-10 ปีมีการปรับตัวด้านร่างกายมากกว่าประสิทธิภาพการทำงาน 11 ปีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3.2 ด้านอัธยาศัยไมตรี พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีประสิทธิภาพการทำงาน 5 ปีลงมา มีการปรับตัวในการทำงานด้านอัธยาศัยไมตรีมากกว่าพยาบาลวิชาชีพที่มีประสิทธิภาพการทำงาน 6-10 ปี และ 11 ปีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3.3 ด้านบทบาทหน้าที่ พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีประสิทธิภาพการทำงาน 5 ปีลงมา มีการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่มากกว่าพยาบาลวิชาชีพที่มีประสิทธิภาพการทำงาน 6-10 ปี และ 11 ปีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3.4 การปรับตัวในภาพรวม พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีประสิทธิภาพการทำงาน 5 ปีลงมา มีการปรับตัวด้านรวมทุกด้านมากกว่าพยาบาลวิชาชีพที่มีประสิทธิภาพการทำงาน 6-10 ปี และ 11 ปีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.4 รายได้ต่อเดือน พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีการปรับตัวในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านอึดมโนทัศน์ ด้านบทบาทหน้าที่ และด้านความสัมพันธ์พึงพาระหว่างกันไม่แตกต่างกัน

6. ความสัมพันธ์ระหว่างความเครียดในการทำงานกับการปรับตัวของพยาบาลวิชาชีพ จังหวัดสงขลา

ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างความเครียดในการทำงานกับการปรับตัวของพยาบาลวิชาชีพ จังหวัดสงขลา พบว่า ความเครียดในภาพรวมมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย และด้านอึดมโนทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์เป็นรายด้าน พบว่า ความเครียดด้านสิ่งแวดล้อมและด้านองค์กรมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางด้านร่างกาย และด้านอึดมโนทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาความเครียดและการปรับตัวในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ จังหวัดสงขลา สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความเครียดในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ พบว่า

1.1 พยาบาลวิชาชีพที่มีตำแหน่งการปฏิบัติงานต่างกันมีความเครียดในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านองค์กร ไม่แตกต่างกันผลวิจัยที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าการทำงานของพยาบาลวิชาชีพในเรื่องบทบาทและหน้าที่ในการทำงานจะมีความเครียดในตัวอยู่แล้วไม่ว่าจะเป็นตำแหน่งหัวหน้างานหรือผู้ปฏิบัติการและจากการเก็บแบบสอบถามมาตำแหน่งหัวหน้างานที่ได้มามีแค่ผู้บริหารระดับต้นทำให้ไม่สามารถอภิปรายเปรียบเทียบได้อย่างชัดเจน

1.2 พยาบาลวิชาชีพที่มีแผนกปฏิบัติงานต่างกันมีความเครียดในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านองค์กร ไม่แตกต่างกัน ผลวิจัยที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ไม่ว่าแผนกใด ๆ การปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพโดยเฉพาะในเรื่องบทบาทและหน้าที่จะต้องมีเหมือนกันทุกแผนกต้องมีความรู้พื้นฐานเหมือนกันและรู้เฉพาะลึก

ลงไปในแผนกตัวเองและที่สำคัญจะต้องช่วยชีวิตคนไข้ได้ทันทั่วทั้งที่

1.3 พยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความเครียดในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านองค์กรไม่แตกต่างกัน ผลวิจัยที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าในเรื่องประสบการณ์ในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพโดยปกติแล้วการมอบหมายงานให้จะแปรผันตามกับประสบการณ์ในการทำงานคือเมื่อประสบการณ์ในการทำงานที่มากขึ้นจะได้รับงานที่หนักและยากมากขึ้นกว่าผู้ที่ที่มีประสบการณ์ในการทำงานที่น้อยกว่าจึงทำให้ต่างมีความเครียดเหมือน ๆ กันและไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สิริลักษณ์ ดันชัยสวัสดิ์ (2535) ศึกษาเรื่อง *ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความเครียดของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลสงขลา นครินทร์* ที่พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากมีความเครียดในการทำงานน้อยกว่าพยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อย

1.4 พยาบาลวิชาชีพที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความเครียดในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ด้านองค์กร ไม่แตกต่างกัน ส่วนความเครียดในด้านสิ่งแวดล้อมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลวิจัยที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าฐานเงินเดือนของพยาบาลวิชาชีพส่วนใหญ่ใกล้เคียงกันไม่ว่าจะสังกัดใดก็ตามเงินเดือนก็ไม่ส่งผลต่อความเครียด การทำงานนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับเงินเพียงอย่างเดียวแต่มีส่วนประกอบอย่างอื่นมากกว่าที่จะส่งผลต่อความเครียด

2. เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการปรับตัวของพยาบาลวิชาชีพ พบว่า

2.1 พยาบาลวิชาชีพที่มีตำแหน่งงานต่างกันมีการปรับตัวในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ด้านร่างกาย ด้านอัตมโนทัศน์ ด้านบทบาทหน้าที่ ด้านความสัมพันธ์พึงพาระหว่างกัน ไม่แตกต่างกัน ผลวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าบทบาทและหน้าที่ในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพที่ทำงานกับชีวิตมนุษย์โดยตรงต้องมีการตัวอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้เข้ากับเหตุการณ์หรือสถานการณ์นั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นตำแหน่งผู้บริหารหรือว่าตำแหน่งปฏิบัติการอีกอย่างที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะว่าตำแหน่งผู้บริหารที่เก็บข้อมูลได้นั้นมีแค่ผู้บริหารระดับต้นเท่านั้น

2.4 พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานแผนกที่ต่างกันมีการปรับตัวในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านอัตมโนทัศน์ ด้านบทบาทหน้าที่ และด้านความสัมพันธ์

พื้่งพาระหว่างกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลวิจัยที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าในแต่ละแผนกของโรงพยาบาลจะมีลักษณะเฉพาะ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการหมุนเปลี่ยนเวรการทำงานเพราะแผนกผู้ป่วยนอกไม่ต้องทำงานตอนกลางคืน ลักษณะงานและ ความคาดหวังของผู้บริหารเกี่ยวกับผลลัพธ์ในวิชาชีพ ทั้งนี้ล้วนทำให้พยาบาลวิชาชีพต้องมีการปรับตัวเองเพื่อให้เข้ากับลักษณะงานของแผนกนั้น ๆ จึงเกิดการปรับตัวในการทำงานที่แตกต่างกัน

2.5 พยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีการปรับตัวในด้านภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านอึดทนโน้ทนส์ และด้านบทบาทหน้าที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความสัมพันธ์พื้่งพาระหว่างกันมีการปรับตัวไม่แตกต่างกัน ผลวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการทำงานที่มากกว่าย่อมได้พบเจอเหตุการณ์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องงานที่สลับซับซ้อน โรคคนไข้ที่ดูแลยาก เพื่อนร่วมงานที่มีหลายประเภท ภาวะวิกฤตฉุกเฉิน หรือแม้แต่วัฒนภาวะที่มากกว่าย่อมทำให้การปรับตัวในด้านต่าง ๆ ดีกว่าพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการทำงานที่น้อยกว่า

2.6 พยาบาลวิชาชีพที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีการปรับตัวในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านอึดทนโน้ทนส์ ด้านบทบาทหน้าที่ และด้านความสัมพันธ์พื้่งพาระหว่างกันไม่แตกต่างกันผลวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าพยาบาลวิชาชีพส่วนใหญ่ฐานเงินเดือนใกล้เคียงกัน ไม่ว่าจะเป็นสังกัดใดก็ตามและมีเงินค่าประสบการณ์ ค่าวิชาชีพ ค่าล่วงเวลา ค่าเวรเมื่อทำงานในเวลากลางคืน และเมื่อเทียบกับวิชาชีพอื่นที่จบปริญญาตรีด้วยกันรายได้ของพยาบาลวิชาชีพส่วนใหญ่จะสูงกว่า

3. ความสัมพันธ์ระหว่างความเครียดกับการปรับตัวของพยาบาลวิชาชีพ จังหวัดสงขลา มีความสัมพันธ์กัน ผลวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าลักษณะงานของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ป่วยซึ่งเป็นมนุษย์โดยตรงจะมีความละเอียดอ่อนและซับซ้อนมากซึ่งพยาบาลต้องดูแลผู้ป่วยแบบองค์รวม และความต้องการของผู้บริหารที่จะให้โรงพยาบาลได้รับรองจาก HA ซึ่งทั้งหมดนี้จะกำหนดอยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรงของพยาบาลวิชาชีพซึ่งจากผลการวิจัยพบว่าพยาบาลวิชาชีพมีความเครียดในการทำงานอยู่ในระดับปานกลางซึ่งได้สัมพันธ์กับการปรับตัวที่ว่าเมื่อมีความเครียดมาก

จะมีการปรับตัวที่สูงมากไปด้วยจากผลวิจัยที่พบพยาบาลที่มีประสบการณ์น้อยมีการปรับตัวมากกว่าที่มีประสบการณ์มากกว่า

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยนี้สมควรมีการศึกษาความเครียดและการปรับตัวของพยาบาลวิชาชีพในจังหวัดอื่น ๆ เพื่อให้ผลการศึกษามีความครอบคลุม มีความคิดเห็น และข้อเสนอแนะที่มากขึ้น และในส่วนตำแหน่งงานควรย่อยให้ชัดเจนเพราะตำแหน่งหัวหน้างานมีหลายระดับ